

НОВЫ ЧАС

БАЧУ МЭТУ

Стар. 4

БЕЛАРУСКА-РАСІЙСКІЯ АДНОСІНЫ МІНУЛІ КРОПКУ НЕЗВАРОТУ

Варыянты развіцця падзей у кантэксце міжнародных адносінаў абмяркоўваюць рэдактар «НЧ» Аляксей Кароль, журналіст Вольга Хвоін і аглядальнік Раман Якаўлеўскі

Стар. 5

ДА БАР'ЕРУ

50 гадоў таму ў ЗША ўпершыню ў гісторыі адбыліся дэбаты паміж кандыдатамі на пасаду прэзідэнта

Стар. 13

ШВЕДСКАЯ БЕЛАРУСІСТЫКА

Стар. 14

ЧЫТАЙЦЕ
Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

УЛАДЗІМІР КАЦОРА

Нарыс Аляксандра Тамковіча з цыклу «Трэці сектар у асобах»

ГЕАПАЛІТЫКА

ПАЛІТЫЧНЫ ПЛАНЕРЫЗМ

Вольга ХВОІН

Кіраўнік Беларусі Аляксандр Лукашэнка ў чарговы раз выказаўся наконт неэтазгоднасці праводзіць знешнюю палітыку ў адным кірунку. Тэза пра шматвектарнасць перыядычна гучыць у прамовах беларускага лідэра цягам апошніх гадоў, але сябрамі і партнёрамі паранейшаму з'яўляецца Расія, краіны Блізкага Усходу, Венесуэла. Стасункі з Захадам трымаюцца на ўзроўні асобных праектаў, якія часта носяць гуманітарны характар.

Нягледзячы на шматвектарнасць у знешняй палітыцы, «мы неяк нахіліліся на адно крыло», сказаў 28 верасня Аляксандр Лукашэнка, ацэньваючы ўзаемаадносіны Беларусі з сусветнай супольнасцю.

«Беларусь пры выбудованні знешняй палітыкі зыходзіць з таго, што яе інтарэсы не павінны быць у шкоду суседнім дзяржавам і ўсяму свету. Мы ні з кім ваяваць не будзем. Мы вельмі акуратныя ў дачыненні да сваіх суседзяў і праводзім такую палітыку, каб яна не была ў шкоду ім», — растлумачыў прынцыпы знешнепалітычных стасункаў Лукашэнка.

Расійскі накірунак цягам апошніх двух гадоў

з плоскасці палітычнай плаўна перацёк у плоскасць эканамічную. Калі раней гэтыя складнікі дапаўнялі адзін аднаго, то цяпер беларуска-расійская палітыка скацілася да міжасабовых разбораў палітычных лідэраў. Беларусь хацела б атрымліваць па завяздэнцы расійскія рэсурсы па максімальна нізкіх цэнах і ў той жа час мінімальна ўлічваць геапалітычныя інтарэсы Расіі. Прыгадаць хаця б тое, што Беларусь так і не прызнала незалежнасць Абхазіі і Паўднёвай Асеціі, а Расія на гэта спадзявалася. Расійскі вектар апошнім часам трымаецца на палітычных скандалах і эканамічных супярэчнасцях, што быццам і ёсць дэманстрацыя шматвектарнасці.

Падвысілі расіяне пошліны на нафту — будзем вазіць яе з Венесуэлы. Гэта новаўвядзенне з раздражненнем і скепсісам успрынялі па ўсходні бок мяжы. Урад Беларусі тым часам дачакаўся першых партый нафты з-за акіяну і працягвае шукаць партнёраў у прыморскіх дзяржавах, каб перагружаць нафту з танкераў у нафтаправоды. Цяпер Беларусь праз Вентспілс ажыццяўляе транзіт нафтапрадуктаў, прадукцыі металургічных кампаній і прадпрыемстваў цяжкага машынабудавання. Абмяркоўваюцца аб'ёмы транспарціроўкі праз латвійскія парты калійных угнаенняў.

Агулам лацінаамерыканскі напрамак і сябра Аляксандра Лукашэнка прэзідэнт Венесуэлы Уга Чавес — гэта асобная песня

ў міжнародных справах Беларусі. Палітычныя лідэры гэтых краін наведваюць адзін аднаго з сяброўска-дзелавымі візітамі, а венесуэльскія справы куріруе паплечнік Лукашэнка Віктар Шэйман. Апроч сельгастэхнікі, тэхналогій, будаўнічых праектаў, Беларусь разлічваецца зааакіяўскую нафту і вайсковымі тэхналогіямі. Яшчэ ў сакавіку, выступаючы ў Нацыянальнай асамблеі Венесуэлы, Аляксандр Лукашэнка паабяцаў Уга Чавесу падзяліцца досведам стварэння сістэмнай абароны дзяржавы. Калі простымі словамі, то размова ідзе пра пастаўкі зброі.

Нафта і зброя — вольны апора і аснова міжурадавага сяброўства з Беларуссю. У кастрычніку Аляксандр Лукашэнка наведае з афіцыйным візітам Іран — яшчэ адну краіну, з якой Беларусь развівае

сваю шматвектарнасць. Чакаецца, што падчас візіту будзе абмяркоўвацца далейшае развіццё супрацоўніцтва ў гандлёвай, машынабудаванчай, прамысловай і энергетычнай сферах. Таксама падчас візіту будзе здарэнае для прамысловай здабычы нафтавага радовішча «Джафір». Кантракт пра яго развіццё паміж Іранам і Беларуссю быў падпісаны яшчэ ў 2007 годзе. Раней першы віцэ-прэм'ер Беларусі Уладзімір Сямашка гаварыў, што на першы час плануецца здабываць блізу 1,5 мільярда тон іранскай нафты. Сяброўства з Іранам, праўда, не робіць вялікага гонару Беларусі. Але, як кажуць, рыбак рыбака бачыць здалёк.

Яшчэ адзін сябар з Усходу — кіраўнік Вялікай лівійскай рэвалюцыі Муамар Кадафі. Да яго з афіцыйны візітамі пры-

яджаў міністр абароны Юрый Жадобін, Беларусь і Лівія падпісалі пратакол аб супрацоўніцтве ў галіне абароны, у 2009 годзе за вайсковымі вучэннямі «Захад-2009» у Беларусі назіраў сын Муамара Хаміс Кадафі, які з'яўляецца камандзірам асобнай ўзмоцненай брыгады лівійскай арміі. Зразумела, што беларуска-лівійскае супрацоўніцтва хіліцца не ў бок нана-тэхналогій.

Што да вектару еўрапейскага, які мусіў быць грунтоўным, калі сыходзіць з географічнага размяшчэння Беларусі, то апроч узелу ў праграме «Усходняе партнёрства» значных дасягненняў няма. Застаюцца візавыя санкцыі для некаторых чыноўнікаў, прыток еўрапейскага капіталу тармозіцца складанымі ўмовы вядзення бізнесу, адсутнасць механізму прыватызацыі і не

самы лепшы імідж краіны. У жніўні падчас нарады Аляксандр Лукашэнка выказаў незадаволенасць тым, што прыток прамых інвестыцый у 2010 годзе апусціўся ніжэй за ўзровень мінулага года.

Ключавая мэта «Усходняга партнёрства» — набліжэнне шасці постсавецкіх краін да Еўрапейскага саюза. Беларусь за паўтары гады не пасунулася ў гэтым кірунку. Застаюцца дарагія візы, праблемы з прагрэсам дэмакратыі, лабіраваць інтарэсы Беларусі (а не ўраду Беларусі) спрабуюць прадстаўнікі грамадзянскай супольнасці. Аднак яны выключаны з унутрыпалітычнага працэсу, і, адпаведна, атрымліваецца збольшага размова міма вушэй беларускага ўраду.

«Саступкі Еўрасаюзу змяніліся спробамі аднавіць палітыку абумоўленасці ў дачыненні да ўраду Лукашэнка... Але першапачаткова непрыныццопаваць і непаслядоўнасць палітыкі ЕС у дачыненні да Беларусі прывяла да дыпламатычнага тупіку. Для выхаду з яго Еўрасаюзу неабходна вызначыцца з мэтай дыялогу з Беларуссю: калі галоўнай мэтай ёсць доўгатэрміновая палітыка ўцягвання, тады такая непаслядоўнасць у дзеянні малазразумная; калі гаворка ідзе пра спробу змены палітычнага рэжыму або яго ізаляцыю — то дзеянні Бруселю з'яўляюцца недастатковымі і неэфектыўнымі», — выказаецца палітолаг Дзяніс Мельяноў наконт дзейснай палітыкі ЕС у адносінах з Беларуссю.

ТВДНЁВЫ АГЛЯД

ВОСЕНЬСКИ ПІЯР

Сяргей САЛАЎЁУ

Чым бліжэй да выбараў, тым крэатыўней становіцца піяр патэнцыйных кандыдатаў у прэзідэнты. Вось, прыкладам, Уладзімір Някляеў прызнаўся, што ў дзяцінстве забіў ката. Здаецца, што ў гэтым добрага? Нічога. Але Някляеў гэта здолеў павярнуць на сваю карысьць.

Вечарам 28 верасня ў офісе інфармацыйнай кампаніі БелаПАН лідэр грамадзянскай ініцыятывы «Гавары праўду!», прэтэндэнт на пасаду прэзідэнта паэт Уладзімір Някляеў і кот Барсік падпісалі мемарандум аб паразуменні паміж «родам чалавечым і ўсімі свойскімі і бяздомнымі жывёламі». Апазіцыйны палітык паставіў пад мемарандумам свой подпіс, кот Барсік — прыклаў лапу.

Падпісаўшы дакумент, бакі дамовіліся забыцца на ўсе крыўды, нанесеныя прадстаўнікамі аднаго роду іншаму, і пачаць будаваць адносіны з чыстага аркуша, без папярэдніх умоў і патрабаванняў.

Някляеў узяў на сябе абавязальства дамагацца прыняцця закона аб абароне жывёл, прыкласці намаганні ў справе гуманізацыі працэсу адлоубадзяжных жывёл і іх утрымання, спрыяць будаўніцтву ў Беларусі прытулкаў і гатэляў для жывёл, а таксама зрабіць унёсак у паліяпшэнне якасці кармоў для жывёл і зніжэнне цен на гэту прадукцыю.

Кот Барсік, у сваю чаргу, абавязваўся данесці да свойскіх і бяздомных жывёл інфармацыю пра гуманную місію Някляева.

«Незалежна ад таго, чым завершацца гэтыя выбары, усё тое, пад чым я паставіў свой подпіс, застаецца непорушным», — заявіў Някляеў, каментуючы падпісанне мемарандума.

Шкада, што каты і коткі, ды іншыя свойскія жывёлы, не маюць у Беларусі права голасу.

Больш за тое, паэт дагэтуль не пазбаўлены пэўных мараў наконт беларускай палітычнай сітуацыі. Ужо больш за год апазіцыянеры дамаўляюцца-дамаўляюцца, і не могуць дамовіцца наконт адзінага дэмакратычнага кандыдата ў прэзідэнты. Нават Рада інтэлігенцыі кінула гэту марную справу. Аднак лідэр кампаніі «Гавары праўду!» усё ж такі мае пэўны спадзяванні на гэты конт.

Ён разлічвае дамовіцца з астатнімі дэмакратычнымі прэтэндэнтамі на

пасяду прэзідэнта наконт вылучэння адзінага кандыдата.

Паводле яго слоў, зараз у Мінску знаходзіцца больш за сотню журналістаў з Расіі. «Яны прадстаўляюць выданні каля 60 расійскіх рэгіёнаў, частка з іх прадстаўляе федэральныя расійскія СМІ, яшчэ частка — СМІ Саюзнай дзяржавы Беларусі і Расіі», — сказаў Лёгкі.

Паводле інфармацыі кіраўніка прэс-службы, журналісты прыбылі ў Беларусь 28 верасня і ўжо паспелі наведаць авіябазу ў Мачулішчах, азнаёміцца з сельскагаспадарчым прадпрыемствам у Мінскай вобласці, наведаць гістарычныя аб'екты ў Нясвіжы. «Сёння яны наведваюць буйныя прамысловыя прадпрыемствы ў Мінску. Праграма візиту вельмі насычаная», — адзначыў Лёгкі. Ён паведаміў, што гэта самы масавы «дэсант» расійскіх журналістаў у Беларусь. «За восем гадоў гісторыі прэс-тураў расійскіх журналістаў у нашу краіну такой колькасці расійскіх прадстаўнікоў СМІ ў нас не было. Было па 70–80 чалавек, але не 100. Гэта сведчыць пра вялікі інтарэс расійскіх выданняў да нашай краіны», — сказаў Лёгкі.

Так што 1 кастрычніка нас чакае вялікае піяр-шоў з наўпростай трансляцыяй пытанняў і адказаў наконт Беларусі і Расіі. Нагадаем, што мінулым разам на падобным мерапрыемстве спадар Лукашэнка прызнаўся, што сфальсіфікаваў выбары і што мае намер быць прэзідэнтам да тых часоў, калі не падрасце ягоны самы малодшы сын Коля. Што цікавага мы пачуем ад яго гэтым разам?

А тым часам завяршылася фарміраванне тэрытарыяльных выбарчых камісій на выбарах прэзідэнта Беларусі. Усяго створана 155 тэрытарыяльных камісій, у тым ліку 118 раённых, 24 раённыя ў гарадах, 6 раённых у гарадах абласнога падпарадкавання (Орша, Барысаў, Пінск, Полацк, Наваполацк, Жодзіна), 6 абласных і адна Мінская гарадская.

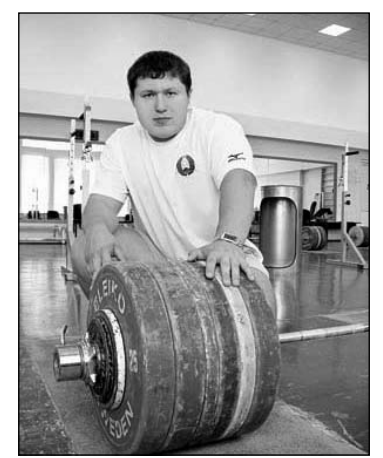
Паводле звестак ЦВК, усяго для працы ў тэрытарыяльных выбарчых камісіях быў вылучаны 2681 чалавек. Найбольшую колькасць прадстаўнікоў вылучылі ў тэрытарыяльныя камісіі грамадскія аб'яднанні і палітычныя партыі — 1177.

Але нас яшчэ чакаюць і іншыя сюрпрызы. 1 кастрычніка Аляксандр Лукашэнка дасць прэс-канферэнцыю для расійскіх журналістаў, паведаміў кіраўнік прэс-службы прэзідэнта Павел Лёгкі.

ФІГУРЫ ТЫДНЯ

АНДРЭЙ АРАМНАЎ

Барысаўскі штангіст, пераможца Алімпіяды ў Пекіне Андрэй Арамнаў у трэці раз пагарэў на кіраванні машынай у нецвярозым стане. Пакаранне за паўторнае кіраванне ў нецвярозым стане можа пацягнуць за сабой арышт на тэрмін да 6 месяцаў ці 2 гады папраўчых работ. У другім выпадку Арамнаў прапусціць Алімпійскія гульні 2012 года ў Лондане. Да ўсяго ў яго допінг-проба пасля чэмпіянату Еўропы знайшлі сляды марыхуаны. Марыхуана забаронена спартыўнымі органамі толькі ў перыяд спаборніцтваў, таму беларускі штангіст можа пазбегнуць санкцый па гэтай справе. Спартсмен расказаў, што дыскваліфікацыю на паўгода ён атрымаў яшчэ ў чэрвені пасля таго, як быў станючы вынік допінг-пробы, узятай пасля красавіцкага чэмпіянату Еўропы, што праходзіў у Мінску. Прычынамі, з-за якіх Арамнаў прапускае сусветнае першынства, што праходзіла ў Турцыі, называліся дрэнная спартыўная форма штангіста і яго жаданне перапыніць прафесійную кар'еру. Штангіст катэгарычна адмаўляе тое, што ўжываў марыхуану. «Што там знайшлі?! Нічога сабе, першы раз чую пра гэта! Марыхуану ніколі ў жыцці не спрабаваў, кажу шчыра!» — цытуе спартсмена «Еўрарадыё».

Зараз Андрэй Арамнаў трэніруецца самастойна. Ён пераходзіць у наступную вагавую катэгорыю, бо яго вага набліжаецца да 110 кілаграмаў. Каб набраць аптымальную форму, штангісту спатрэбіцца 2–3 месяцы.

Да ўсяго ў яго допінг-проба пасля чэмпіянату Еўропы знайшлі сляды марыхуаны. Марыхуана забаронена спартыўнымі органамі толькі ў перыяд спаборніцтваў, таму беларускі штангіст можа пазбегнуць санкцый па гэтай справе. Спартсмен расказаў, што дыскваліфікацыю на паўгода ён атрымаў яшчэ ў чэрвені пасля таго, як быў станючы вынік допінг-пробы, узятай пасля красавіцкага чэмпіянату Еўропы, што праходзіў у Мінску. Прычынамі, з-за якіх Арамнаў прапускае сусветнае першынства, што праходзіла ў Турцыі, называліся дрэнная спартыўная форма штангіста і яго жаданне перапыніць прафесійную кар'еру. Штангіст катэгарычна адмаўляе тое, што ўжываў марыхуану. «Што там знайшлі?! Нічога сабе, першы раз чую пра гэта! Марыхуану ніколі ў жыцці не спрабаваў, кажу шчыра!» — цытуе спартсмена «Еўрарадыё».

НАТАЛЛЯ КАЛЯДЗІНА

Міжнародны валютны фонд раскрытыкаваў планы беларускага ўраду павысіць заробкі ў краіне. «Мы не бачым эканамічных падстаў для значнага росту заробкаў. Рост заробкаў мусіць адпавядаць росту прадукцыйнасці працы. Мне не зразумела, чым тлумачыцца такое істотнае павышэнне», — заявіла ў інтэрв'ю «Reuters» прадстаўніца МФВ у Беларусі Наталля Калядзіна.

27 верасня Аляксандр Лукашэнка падпісаў указ, паводле якога прададзена ўстанавіць на лістапад-снежань 2010 года мінімальны заробак памерам 400 тысяч рублёў, пагадзіны мінімальны заробак памерам 2360 рублёў. Такім чынам, мінімальная заробатная плата павялічыцца на 54,7 працэнта, а пагадзінная мінімальная заробатная плата — на 54,2 працэнта. Гэта павышэнне заробкаў запатрабуе дадаткова каля 7 трыльёнаў беларускіх рублёў і павелічэння дэфіцыту бюджэту да 3 працэнтаў ВУП.

«Павышэнне заробкаў прывядзе да росту ўнутранага попыту і росту попыту на імпортныя тавары і паслугі. Гэта азначае пашырэнне дэфіцыту бюджэту і змяненне структуры выдаткаў бюджэту. Ураду трэба будзе генерваць даходы, каб фінансаваць дадатковыя выдаткі, а гэта запавольіць зніжэнне падатковай нагрузкі, — патлумачыла прычыны незадаволенасці МФВ Наталля Калядзіна. — У рамках праграмы прададзенаўся пэўны рост заробкаў і пенсій. Аднак такое значнае павышэнне, безумоўна, не адпавядае нашым дамоўленасцям».

У лістападзе Беларусь наведвае чарговая місія МФВ. Беларуска ўлады са студзеня 2009 года па красавік 2010 года рэалізуюць праграму МФВ stand-by па стабілізацыі плацежнага балансу. У рамках гэтай праграмы МФВ выдаў Беларусі крэдыт на 3,5 мільярды долараў

ВІКТОРЫЯ АЗАРАНКА

Беларуская тэнісістка Вікторыя Азаранка (11-ты нумар сусветнага рэйтынгу) выйшла ў чвэрцьфінал прадстаўнічага турніру ў Токіо. У паядынку 3-га раўнда адзінкавага разраду супраць французжанкі Марыён Бартолі (14-ты нумар сусветнага рэйтынгу) беларуска выйграла першы сэт з лікам 6:2, а затым яе суперніца не змагла працягнуць матч па стане здароўя. Лекары падазраюць у яе вірусную інфекцыю, паведамляе БЕЛТА. Такім чынам, у чвэрцьфінале Вікторыя Азаранка сустрэнецца з амерыканкай Кока Вандэвей.

У чвэрцьфінал таксама прайшлі расійскія тэнісісткі Вера Званарова (4) і Алена Дзямянцьева (10). Астатнія ўдзельніцы гэтай стадыі спаборніцтваў вызначацца пазней. Турнір з прызаўвым фондам у два мільёна долараў завершыцца на кортах японскай сталіцы 2 кастрычніка.

▶ АНАЛІЗ

БЕЛАРУСКА-РАСІЙСКІЯ АДНОСІНЫ МІНУЛІ КРОПКУ НЕЗВАРОТУ

Беларусь блікая да палітычнага пералому. З гэтымі выбарамі, ці, дакладней, поствыбарчым перыядам звязваюць спадзяванні на перамены ў кіраўніцтве краіны. Як ніколі многа размоў пра тое, што Расія гатовая не толькі падтрымаць змену палітычных эліт у Беларусі, але і надаць гэтым працэсам паскарэнне. Варыянты развіцця падзей у кантэксце міжнародных адносін абмяркоўваюць рэдактар «НЧ» Аляксей Кароль, журналіст Вольга Хвоін і аглядальнік Раман Якаўлеўскі.

Раман Якаўлеўскі

— Тон Аляксандра Лукашэнкі ў дыялогу з усходняй суседкай кардынальна змяніўся ў прыміранчы бок. Ці не значыць гэта, што ёсць дамова наконт прызначэння Расіяй беларускіх выбараў?

— Немагчымы ўжо гандаль па прынцыпу дай за дай. Масква стымулюе апазіцыйныя настроі ў наменклатуры, ды і сама краіна цяжарная пераменамі. Я не адмаўляю варыянт пайсці па новым, больш дэмакратычным шляху, як і варыянту сыходу ў поўную ізаляцыю. Гіпатэтычны палітык, які прыйдзе на змену Лукашэнку, будзе вымушаны разурляваць тыя праблемы, што накапіліся за гэты час. У тым ліку і з заходнімі крыдэнтамі. І чым больш мы патанам у гэтай багне, тым больш зваліцца на галаву наступніку. Але з іншым кандыдатам магчымае змякчэнне, паніжэнне ціску. Паглядзіце, як змянілася палітыка Расіі ў адносінах да Украіны пасля змены ўлады. Аляксандр Лукашэнка ўсё больш уягвае краіну ў гэту яму пазыкаў. Але, калі не памылюся, Польшчы Еўрасаю спісаў пяць мільярдаў долараў пазыкаў. І сёння Польшча ці не адзіная краіна ў Еўропе, якая з крызісу выйшла з плюсам. Прычыны ў тым ліку і ў рэфармаванай эканоміцы. Нават Латвія выкараскалася. Былі датычкі Еўрасаюза, але гэта ЕС, а не іранскія, венецыйскія крыдэты, пра сутнасць якіх мы нічога не ведаем.

— Аляксандр Лукашэнка можа быць абраны ў снежны на чарговае старшынства ў Арганізацыі дамовы аб калектыўнай бяспецы. Ён жа гаворыў, што гэта арганізацыя мусіць трымацца інтарэсаў дзейных рэжымаў у крытычных сітуацыях. Калі пасля выбараў будуць пратэстныя настроі, ці можна чакаць ўводу войскаў АДКБ у Беларусь?

— На апошнім нефармальным саміце АДКБ зноў падымалася тэма магчымага ўмяшання ва ўнутрыпалітычны падзеі. Гэта дазваляецца, калі ёсць знешняя пагроза дзейснаму палітычнаму рэжыму. У Кыргызстане такой пагрозы не знайшлі. Цяпер плануецца пашырыць функцыі АДКБ да паліцэйскіх. Калі ў Беларусь прыязджаў генеральны сакратар АДКБ, Лукашэнка з'ехаў у Брэсцкую вобласць з працоўным візітам. Але, калі з'явіўся Бардзюжа, Аляксандр Рыгоравіч з ім сустрэўся, і абмяркоўваліся пытанні наступнага саміту ў Маскве. Пасля гэтай сустрэчы была прызначаная дата выбараў, думаю, гэта ўзаемазвязана. Я не вельмі ўяўляю, як беларускі лідэр будзе сядзець за адным сталом з фактычна непрызнанай ім Розай Атумбаевай. І тым больш не разумею, як ён будзе каардынаваць працу іншых прэзідэнтаў, у тым ліку Дзмітрыя Мядзведзева. АДКБ дзейнічае ў трох вымярэннях — армянскім, беларускім і цэнтральна-азіяцкім. Што беларусам рабіць у Цэнтральнай Азіі ці казахскаму спецназу ў Беларусі? У АДКБ у гэтых трох вымярэннях пануе Расія. А арганізацыя больш ёсць інструментам для куплі-продажу зброі па льготных коштах.

— Расія і Запад: пазіцыі ў адносінах да Беларусі сыхліся. Расія зацікаўленая ў змене, Запад — у дэмакратызацыі. Гэта ўпершыню, калі на абодва бакі хацелі бачыць перамену ўлады ў Беларусі.

— Запад і Расію аб'ядноўвае не столькі Беларусь, колькі кітайская пагроза. І калі Лукашэнка гаворыць, што Беларусь гатовая стаць кітайскім плацдармам у Еўропе, гэта значна больш эфектыўна перасцерагае брусельскіх камісараў, чым гіпатэтычныя дэмакратыя, празрыстыя выбары. А тут яшчэ і рэальная палітыка — як бы гандляваць без непрыемнасцяў. На жаль, такая пазіцыя ёсць у Захаду. Калі мы чуюм пра 15 мільярдаў долараў кітайскіх звязаных крыдэнтаў, то трэба памятаць, што гэта стварае рэальную пагрозу наплыву кітайцаў. Я не расіст, але насамрэч ёсць небяспека з'яўлення меншасці, што стане ўплывовай, — гэта кітайцы, якія не інтэгруюцца ў чужую культуру. Тым больш, мы маем вялікія праблемы з тытульнай нацыяй.

— Колькі можа аўтарытарны палітык супраціўляцца знешняму ціску?

— Лукашэнка — нерэфармаемы персанаж, і ён будзе супраціўляцца да апошняй хвіліны. Румынскі варыянт не пажаданы, але я б яго не выключаў. У

Румыніі ўсё адбылося імгненна, ніхто дагэтуль не ведае, якія снайперы сядзелі там на дахах і як выкарыстоўваліся шахцёры. Нагадаю, што Чаўшэску паспяхова праводзіў палітыку нацыянальнага эгаізму. Быў аўтарытарызм, крыдэты, нафта. Вельмі падобна на паводзіны Лукашэнкі цяпер. Ён будзе да канца, нейкага варыянту свабодных выбараў не будзе, не чакае нас міралюбіва перадача ўлады ад дыктатара выбарнаму органу.

— Аўтарытарны рэжым абаліраецца на знешні і ўнутраны рэсурс. Беларусь губляе знешні. Застаецца толькі сацыяльны — цяжкія людзей. Калі ўзнікае пагроза ўладзе, рэалізуецца сацыяльны кантракт.

— Масы ніколі не былі творцамі гісторыі. Таму іх можна паступова даводзіць да ўзроўню галечы. У Паўночнай Карэі налічваецца каля мільёна чыноўнікаў, якія зацікаўлены ў рэжыме. Падобны клас патрыцыяў сфарміраваўся і ў нас. Калі кажучы, што нашым чыноўнікам хочацца на Запад, то ўзнікае пытанне: навошта ім гэта? Іх задавальняе дзейсная сістэма, правільны гульні зразумелыя. Хаця яны і жорсткія: як толькі нешта не так, адразу выцягваецца кампрамат. І мы не ведаем сапраўдны маштаб гэтых разбораў. Для мяне вялікая загадка, чаму столькі ўплывовых чыноўнікаў атрымалі дазвол збегчы ў Маскву. Звярніце ўвагу, якія пасадзілі там займаюць: былы шэф КДБ Уладзімір Мацкевіч — дарадца генеральнага дырэктара буйнейшай расійскай кампаніі «Совкомфлот», былы шэф КДБ Леанід Ерын — дарадца кіраўніка Расійскіх чыгунак, які ачольвае генерал ФСБ Якаўлеў. Экс-міністр унутраных спраў Беларусі Уладзімір Навумаў цяпер працуе дарадцам кіраўніка дзяржкарпарацыі «Ростэхнологі», якую ўзначальвае генерал ФСБ Чэмезаў. У Расіі піцёрская брыгада генералаў-чэкістаў пас-

Вялікая загадка, чаму столькі ўплывовых чыноўнікаў атрымалі дазвол збегчы ў Маскву. Звярніце ўвагу, якія пасадзілі там займаюць

ля Ельцына здзейсніла пераармаванне і трымае эканоміку. Былы кіраўнік Адміністрацыі прэзідэнта Беларусі Урал Латыпаў жыве і працуе ў Маскве. У старажытным Рыме, каб валадарыць, трэба было валодаць дарогамі. Цяпер трэба валодаць інфармацыяй. Гэтых людзей адпусцілі ў Расію, і цяжка нават уявіць, што яны ведаюць.

— Лукашэнка не мог іх не адпусціць. Не тыя часы і не тая магутнасць...

— Умяненне на гэта адназначнага адказу. Я чакаю з'яўлення Уладзіміра Мацкевіча. Ведаю, што ён двойчы спрабаваў прарвацца на прыём да кіраўніцтва Расіі, але не пусцілі. У Расіі ідзе сістэмны падыход да беларускага пытання, і кропка незвароту пройдзеная. У Расіі хутка будуць выбары, я не выключаю, што могуць быць агучаны кампраматныя звесткі аб бізнес-інтарэсах апальнага Лужкова і Лукашэнкі. Дапускаю, што можа ўсплыць нешта пра сувязі з Барысам Беразоўскім. Бясконца спектакль «Беларусь — Расія» не можа цягнуцца.

— Гавораць пра варыянт пераёмніка, унутранага, паступовага абмежавання Аляксандра Лукашэнкі ва ўладзе і перадачы яе.

— Гэта абстрактныя канструкцыі, і ствараць іх мае права любы мазавед. Што тычыцца старэйшага сына, Віктара Лукашэнкі, то, мяркую, гэта калектыўны псеўданім. Рэальна ён уладай, уплывам, аўтарытэтам не карыстаецца. Гэта выгоднае нейкай групе асобаў увасабленне жорсткай лініі і легенды пра пераёмніка. Нас пагружаюць у гэтыя разважання, малодшага ўзгадваюць, але Аляксандра

Лукашэнку гэта толькі забаўляе. Думаю, што кіраўнік Беларусі ў рэжыме ручнога кіравання кантралюе дзейнасць сілавікоў. Гэтыя размовы пра пераёмніка, пра рост уплыву памочніка па нацыянальнай бяспецы ў мяне выклікаюць асацыяцыі з казачным персанажам Карабасам Барабасам, калі астатнія ўсяго толькі персанажы лячэчнага тэатра. Бойкі паміж сілавікамі ёсць заўсёды, тым больш ва ўмовах аўтарытарнага рэжыму, пры адсутнасці парламенцкага, грамадзянскага кантролю. Лукашэнка ўсяго толькі адных падымае, іншых прытарможвае, а спецыфіка падобных рэжымаў у тым, што сілавая структура пасуць і сегменты эканомікі.

— Якіх наступстваў у адносінах з Расіяй можа чакаць наша дзяржава пасля змены ўлады? Ці не пагражае нам новы варыянт Паўночна-Заходняга краю?

— Будзе пераходны перыяд да свабодных выбараў. Так, можа з'явіцца больш прадказальны кіраўнік. Я веру ў светлую будучыню Беларусі, але хацелася б, каб гэта адбылося пры нашым жыцці. Расія наўрад ці пойдзе на варыянт калоніі, тым больш, ёсць новае пакаленне беларусаў, што не ўспрымуць такога павароту. У цяперашніх умовах малаверагодны варыянт таго, што Беларусь перастане быць суб'ектам міжнароднага права. Страхі нацыянальна-дэмакратаў у большасці надуманыя. Хутка ў Беларусі будзе новы польскі пасол, які не з'яўляецца прафесійным дыпламатам. А адносіны Захаду да нашых унутраных, знешнепалітычных падзей моцна залежаць ад таго, пад якім ракурсам падаецца інфармацыя.

ТЭЛЕТЫДЗЕНЬ

8

6 КАСТРЫЧНІКА, СЕРАДА

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.10 Навіны.
06.05 Дзень спорту.
06.10, 07.10, 08.15 «Добрай раніцы, Беларусь!».
07.05, 08.10 Зона Х.
07.30, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.35 Сфера інтэрасаў.
09.10 Серыял «Ганначка» (Расія).
10.10 Серыял «Спальны раён» (Расія).
10.45 Серыял «Маруся». 2-я серыя.
11.40 Актуальнае інтэрв'ю.
12.10 Крымінальная меладрама «Туды, дзе жыве шчасце» (Расія).
14.05 Здароўе.
14.30 Альманах вандраванняў.
15.20, 19.15 Навіны рэгіёна.
15.40 Дзённік Міжнароднага дзіцячага конкурсу песні «Еўрабачанне-2010».
16.10 Дак. серыял «Гараджане»: Мінск.
16.35 «Праверка чутак». Інфармацыйна-аналітычная перадача.
17.10 Серыял «Спальны раён» (Расія).
17.45 Серыял «Маруся». 3-я серыя.
18.50, 01.35 «Зона Х». Крымінальная хроніка.
19.25 «Спортлато 5 з 36». Забаўляльнае шоу.
19.30 «КЕНО».
19.35 Зямельнае пытанне.
20.00 Серыял «Ганначка» (Расія).
21.00 Панарама.
21.55 Актуальнае інтэрв'ю.
22.10 Камедыйны серыял «Адчайныя хатнія гаспадыні-5» (ЗША). 1-я серыя.
23.25 Прэм'ера. Камедыя меладрама «Прыгажунчык-2» (Германія).
01.40 Дзень спорту.

13.00 Нашы навіны.
13.05 Навіны спорту.
13.10 «Кантрольны закуп».
13.45 «Модны прысуд».
14.50 «Зразумець. Прабачыць».
15.25 «Хачу ведаць».
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм.
17.05 «Слова жанчыне». Шматсер. фільм.
18.00 Нашы навіны.
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Шчаслівы разам». Серыял.
18.55 «Хай кажучь».
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 «Гаражы».
22.15 Асяроддзе пасялення.
23.15 Нашы навіны.
23.30 Навіны спорту.
23.35 «Іван Дыхавічны. Удых-выдых».
00.35 «Яўлампія Раманава. Следства вядзе дылетант». Шматсерыйны фільм.
01.25 Нашы навіны.
01.40 Навіны спорту.

20.10 «СТБ-спорт».
20.15 «Добры вечар, маляня».
20.25 Прэм'ера! «Жорсткі бізнэс». Серыял.
21.25 Прэм'ера! «Пяць хвілін».
21.30 «Мінск і мінчане».
22.05 «Дабро пажаліцца».
22.55 Прэм'ера! Фінальны турнір тэлевізійнай гульні «Брэйн рынг».
23.55 Прэм'ера! «Чаркізона. Аднаразовыя людзі». Серыял.

16.10 «Формула каханьня». Ток-шоў.
16.50 Навіны - Беларусь.
17.30 «Кулагін і партнёры».
18.05 Тэлесерыял «Чорная багіня». Расія.
18.50 Навіны - Беларусь.
19.30 Прэм'ера. «Ефрасіння». Тэлесерыял.
20.30 Тэлесерыял «Лёсу загадкавае заўтра».
22.20 Навіны - Беларусь.
22.30 Тэлесерыял «Восенскі дэтэктыў».
23.30 «Весткі.ru».
23.50 «Назад у маладосць». Дак. фільм.

23.05 Ветразевы спорт. Кубак Rolex Swan. Італія.
23.35 Ветразевы спорт. Рэгата World Match. Санкт-Морыц (Швейцарыя).
00.05 Яхт клуб. Навіны ветразевага спорту.
00.15 Алімпійскі часопіс.
00.45 Футбол. Адборачны турнір Эўра-2012. Бельгія-Германія.
01.30 Футбол. Адборачны турнір Эўра-2012. Эстонія-Італія.

7 КАСТРЫЧНІКА, ЧАЦВЕР

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.10 Навіны.
06.05 Дзень спорту.
06.10, 07.10, 08.15 «Добрай раніцы, Беларусь!».
07.05, 08.10 Зона Х.
07.30, 08.30, 11.50 Дзелавое жыццё.
08.35 Зямельнае пытанне.
09.10 Серыял «Ганначка» (Расія).
10.10 Серыял «Спальны раён» (Расія).
10.45 Серыял «Маруся». 3-я серыя.
11.40 Актуальнае інтэрв'ю.
12.10 Кінааповесць «Вячэрні звон» (Расія).
13.35 Дак. цыкл «У пошуках ісціны».
14.30 «Славянскі базар». Абранае.
15.20, 19.15 Навіны рэгіёна.
15.40 «Зброя». Цыкл дак. фільмаў (Беларусь).
15.55 Дак. цыкл «Фартыфікацыя».
16.40 Хранікальна-дакументальны цыкл «Гаражыя кропкі» (Беларусь).
17.10 Серыял «Спальны раён» (Расія).
17.45 Серыял «Маруся». 4-я серыя.
18.50, 01.15 «Зона Х». Крымінальная хроніка.
19.25 «КЕНО».
19.30 Сфера інтэрасаў.
19.35 Серыял «Ганначка». Закл. серыя.
21.00 Панарама.
21.55 Актуальнае інтэрв'ю.
22.10 Камедыйны серыял «Адчайныя хатнія гаспадыні-5» (ЗША). 2-я серыя.
23.25 Крымінальная меладрама «Шэпт памяранцавых аблокаў» (Расія).
01.20 Дзень спорту.

14.50 «Зразумець. Прабачыць».
15.25 «Хачу ведаць».
16.00 Нашы навіны.
16.10 Навіны спорту.
16.15 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм.
17.05 «Слова жанчыне». Шматсер. фільм.
18.00 Нашы навіны.
18.15 Навіны спорту.
18.20 «Шчаслівы разам». Серыял.
18.55 «Хай кажучь».
20.00 Час.
20.30 Нашы навіны.
21.00 Навіны спорту.
21.05 «Банды».
22.10 АНТ прадстаўляе: Гандбол. Ліга чэмпіёнаў. «Дынама-Мінск» - «Чэхаўскія мядзведзі».
23.50 Нашы навіны.
00.10 Навіны спорту.
00.15 «Яўлампія Раманава. Следства вядзе дылетант». Шматсерыйны фільм.
01.05 Нашы навіны.
01.20 Навіны спорту.

21.30 «Асабісты інтэрас».
22.05 «Аўтапанарама».
22.55 Прэм'ера! Фінальны турнір тэлевізійнай гульні «Брэйн рынг».
23.55 Прэм'ера! «Чаркізона. Аднаразовыя людзі». Серыял.

16.10 «Формула каханьня». Ток-шоў.
16.50 Навіны - Беларусь.
17.00 Весткі.
17.30 «Кулагін і партнёры».
18.05 Прэм'ера. Тэлесерыял «Чорная багіня». Расія.
18.50 Навіны - Беларусь.
19.00 Весткі.
19.30 Прэм'ера. «Ефрасіння». Тэлесерыял.
20.30 Тэлесерыял «Лёсу загадкавае заўтра».
22.20 Навіны - Беларусь.
22.30 Тэлесерыял «Восенскі дэтэктыў».
23.30 «Весткі.ru».
23.50 Прэм'ера. «Паядынак».

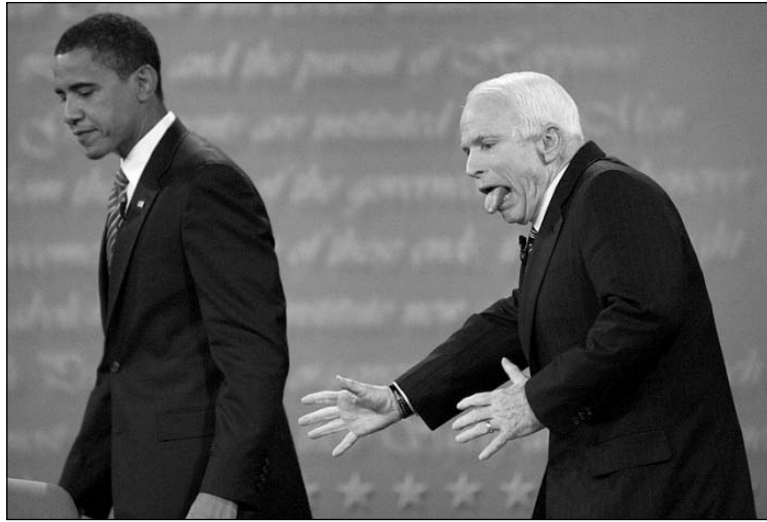
19.15 Футбол. Адборачны турнір Эўра-2012. Боснія і Герцагавіна-Францыя.
20.00 Футбол. Эўра-2012. Навіны.
20.10 Самыя моцныя людзі планеты. Гранпры суперсерый. Анкасвіль. ЗША.
21.00 Баявая мастацтва. Байцоўскі клуб.
00.05 Вось дзят так!!
00.10 Пра рэстлінг. Агляд WWE (World Wrestling Entertainment).
00.40 Пра рэстлінг. Vintage Collection. ЗША.
01.45 Футбол. Адборачны турнір Эўра-2012. Швейцарыя-Англія.

▶ ДЭБАТЫ

КАНДЫДАТЫ,
ДА БАР'ЕРУ!

Алег НОВІКАЎ

50 гадоў таму ў ЗША ўпершыню ў гісторыі адбыліся дэбаты паміж кандыдатамі на пасаду прэзідэнта, у якіх удзельнічалі Рычард Ніксан і Джон Кенэдзі. З тых часоў дэбаты кандыдатаў сталі часткай палітычнай культуры дэмакратычных краін і шмат разоў мянялі ход выбараў.

Першы раз амерыканскі прэзідэнт з'явіўся на экранах тэлевізараў у 1939 годзе. Франклін Рузвельт пагадзіўся прайсці перад камерай. Нікага значэння ён гэтаму не надаў. На той час тэлебачанне рабіла толькі першыя крокі.

Аднак ужо праз дзесяць гадоў яно стала моцнай медыйнай зброяй. У 1947 годзе Гары Труман упершыню з'явіўся да амерыканцаў праз тэлебачанне, прычым у прамым эфіры. Цікавая была тэма ягонага выступу: гарант заклікаў суайчыннікаў скараціць спажыванне мясных прадуктаў, каб павялічыць аб'ёмы паставак мяса ў Еўропу ў рамках плана Маршала.

У наступным годзе ў краіне адбыліся прэзідэнцкія выбары, на якіх кандыдатаў ад дэмакратаў Адлаю Стывенсану супрацьстаяў славуці генерал Айк Эйзенхаўэр. Шансаў на перамогу ў пераемніка Трумана было няшмат. Аднак, трэба прызнаць, змагаўся ён упарта. У тым ліку вырашыў эксплуатаваць тэлевізію. На канале CBS пад выступ Стывенсана быў куплены час. Кандыдат зрабіў суперпрамову, разбіўшы ўшчэнт свайго канкурэнта.

Аднак пры гэтым палітэхналагі кандыдата прамаргалі той факт, што звычайна ў час, які яны выкупілі пад выступ Стывенсана, на канале паказвалі папулярны тэлесерыял «I Love Lucy». Таму эффект ад прамовы Стывенсана быў, хутчэй, для яго выбарчай кампаніі адмоўным. Фанаты «I Love Lucy» не прабачылі кандыдату ад дэмакратаў адсутнасці ў сетцы праграм любімай мільнай оперы.

Хутка ўзнікла ідэя правядзення на тэлебачанні дэбатаў кандыдатаў ад вядучых партый. Падчас выбараў 1956 года дырэкцыя ўніверсітэту Балтымара прапанавала кандыдатам рэспубліканцаў і дэмакратаў сустрэцца з аўдыторыяй студэнтаў і адказаць на іх пытанні. Усё гэта павінна было транслявацца на тэлевізіі. Ідэя спадабалася выбарчым штабам абедзвюх партый, аднак да рэалізацыі справа не дайшла.

Дэбаты адбыліся толькі на наступных выбарах. Такім чынам, 24 верасня 1960 года ў чыкагскай студыі CBS сустрэліся Рычард Ніксан і Джон Кенэдзі. Цікава, што да іх дуэлі была каласальнай. Калі верыць статыстыцы, за чатырма раундамі дэбатаў сачылі 60 мільёнаў чалавек.

На думку гісторыкаў, менавіта дэбаты дапамаглі Кенэдзі, які на той момант прайграваў кандыдату ад партыі рэспубліканцаў, стаць прэзідэнтам. Па-першае, Ніксан быў не ў вельмі добрай фізічнай форме — ён толькі выпісаўся са шпіталю. Акрамя таго, напярэдадні першых дэбатаў палітык, не зразумеўшы важнасці падзеі, рашуча адмовіўся рабіць сабе грым. Аднак, выглядаў ён не вельмі прыбабна. Нядзіўна, што маці Рычарда пасля першага туру дэбатаў патэлефанавала сыну і спытала, ці не хворы той.

У адрозненні ад суперніка, Кенэдзі на экране быў здаровым і сімпатычным. Асабліва ён спадабаўся жаночай аўдыторыі. Лічыцца, што менавіта іх галасы пазней забяспечылі перамогу. Увогуле, дэбаты ўпершыню даказалі вялікую ролю карцінкі на тэлебачанні. Так, большасць тых, хто глядзеў шоў на экранах, аддалі перавагу Кенэдзі, а тыя, хто сачыў за дэбатамі праз радыё, вырашылі, што перамог на іх Ніксан.

Першы тур дэбатаў стаў пераломным. Кенэдзі вырваўся наперад і змог захаваць перавагу да дня галасавання. Ніксан хутка зразумеў сваю памылку. На другі тур ён з'явіўся ў грыве і выглядаў добра, аднак зламаць тэндэнцыю не здолеў.

Толькі ў 1976 годзе кіраўнікі выбарчых штабоў рэспубліканцаў і дэмакратаў зноў далі згоду на сустрэчу кандыдатаў перад тэлекамерамі. Спрацаца павінны былі дэмакрат Джымі Картэр і рэспубліканец Джэральд Форд. Былі прызначаныя тры раунды.

І сітуацыя 1960 года паўтарылася, аднак яшчэ больш драматычна. На пачатку дэбатаў Форд апыраўся на Картэра. Пасля першага раунду разрыў паміж кандыдатамі яшчэ больш павялічыўся. Аднак у другім раундзе, які быў прысвечаны замежнай палітыцы, Джэральд зрабіў фатальную памылку. Ён сказаў: «Няма нікага савецкага дамінавання ва Усходняй Еўропе, і яго ніколі не будзе, пакуль будзе адміністрацыя Форда». Відэочына хлусня каштавала яму галасоў. У выніку перамог прадстаўнік партыі аслоў.

Аднак у 1980 годзе Картэр трапіў у тую ж пастку. Ён пагадзіўся дэбатаваць з Рональдам Рэйганам, забыўшыся, што той

— акцёр Галівуду. Рэйган згадаў маладосць, цудоўна папазіраваў перад камерай, і калі дэбаты закончыліся, сімпаты большасці былі на яго баку. Дарэчы, дэбаты паглядзелі 80 мільёнаў чалавек (на той час насельніцтва ЗША складала 226 мільёнаў).

На тых жа выбарах 1980 года ўзнікла праблема трэцяга кандыдата. Як вядома, у штатах двухпартыйная сістэма. Аднак часам нейкаму палітыку ўдаецца скласці канкурэнцыю тандэму. У год Алімпіяды такое і здарылася. Незалежнаму кандыдату Джону Андэрсану, які прадстаўляў фракцыю ліберальных рэспубліканцаў, удалося парушыць манополію традыцыйных партый. Па выніках апытанняў, яго гатовыя былі падтрымаць да 10 працэнтаў выбаршчыкаў. Калі былі абвешчаны дэбаты, Джон запатрабаваў удзелу ў дуэлі фаварытаў. Публіка была не супраць, аднак у выніку на дэбаты яго не пусцілі.

Затое трэцяга ўдзельніка пусцілі на дэбаты 1992 года, што ў выніку моцна дапамагло Білу Клінтану. Мільярдэр Рос Перо, які быў трэцім кандыдатам, займаў правыя пазіцыі, і падчас размовы галоўным чынам атакаваў Джорджа Буша. У выніку электарат кансерватараў раскалоўся.

Апошнім часам цікавасць да дэбатаў назіраецца ў Старым свеце. Кандыдаты на вядучыя дзяржаўныя пасады спрачаліся ў Германіі, Францыі, Швецыі. У Вялікабрытаніі гэтай вясной дэбаты ўвогуле справакавалі палітычную рэвалюцыю. У бітве партыйных лідэраў нечакана перамог Нік Клег, які прадстаўляў вечна трэцюю партыю ліберал-дэмакратаў. На хвалі ягонага поспеху партыя здолела зрабіць сабе добры імідж, нядрэнна выступіць на выбарах у парламент і ў выніку атрымаць шэраг міністэрстваў у кааліцыйным урадзе.

Што да былога СССР, то як інстытут дэбаты кандыдатаў на тэлебачанні дасюль існуюць хіба толькі ва Украіне. Ідэя іх правядзення ўзнікла ў атмасферы аранжавай рэвалюцыі, калі быў абвешчаны дадатковы трэці тур выбараў. У мінулым годзе кандыдаты таксама сустрэліся ў прамым эфіры. Ёсць надзея, што такія дыскусіі стануць сталай часткай украінскіх выбараў прэзідэнтаў.

▶ ПАЛІТЫКІ ТЫДНЯ

НИКАЛЯ САРКАЗИ

Прэзідэнт Францыі не так даўно загадаў дэпартаваць з краіны ўсіх румынскіх цыганоў, нягледзячы на той факт, што Румынія — сябра ЕС. Толькі цыганой Сарказі аказалася не дастаткова. Цяпер пад каток рэпрэсіў трапілі цыганскія цырккі, прынамсі цырк у Парыжы, які існуе 18 гадоў. Перш за ўсё, ад дырэкцыі цырка запатрабавалі звольніць усіх артыстаў з Румыніі, якіх адразу пазбавілі права на працу ў Францыі. Адначасова дырэктар цырка абвінавацілі ў тым, што ён плаціць сваім супрацоўнікам заробак у капэртах. Яшчэ адной падставай для ціску на цырк стала наяўнасць у камандзе артыстаў дзяцей-акрабатаў. Па словах уладаў, гэта не што іншае, як эксплуатацыя дзіцячай працы. У любым выпадку, цыркавыя артысты здавацца не збіраюцца. Яны арганізавалі ў інтэрнэце нешта накшталт збору подпісаў. Ужо 7 тысяч чалавек падпісалі петыцыю, якая вымагае ад Сарказі не толькі пакінуць балканскіх цыган у спакой, аднак і знайсці для іх працоўныя месцы.

МИКАЛАЙ АЗАРАЎ

Прэм'ер-міністр Украіны, лідэр Партыі рэгіёнаў у інтэрв'ю выданню «Обозреватель» нечакана зрабіў сенсацыйнае прызнанне. Аказваецца, па яго асабістаму загаду на ўсіх украінскіх тэлевізійных каналах былі зачыненыя сатырычныя праграмы, персанажамі якіх сталі парадзіраваныя вядомыя айчыныя палітыкі. Для гэтага дырэктарам каналаў папросту далі зразумець, што наяўнасць такіх праграм у сетцы перадач будзе каштаваць ім візіту падатковай інспекцыі, праблем з працягам ліцэнзіі на вяртанне і г.д. Азараў лічыць, што практыка смяцця з палітыкаў «ненармальна». Так ці інакш, ахвярай зачысткі сатырычнага поля стала вельмі папулярная праграма «95-ы квартал», якая была адной з візітных карткаў украінскага тэлебачання. Застаецца дадаць, што сам Азараў неаднаразова быў героем сатырычных скетчаў. Як правіла, гумарысты смяліся з яго слабага ведання ўкраінскай мовы і кпілі з абсалютнага няведання праблем простых людзей. Аднойчы Азараў, ужо ў рангу міністра, з трыбуны Вярхоўнай Рады параіў украінцам есці больш капусты, якая быццам можа замяніць усе патрэбныя для арганізма прадукты.

ЮРГЕН ТРЫЦЦІН

Кіраўнік фракцыі нямецкай партыі «Зялёных» ў Бундэстагу нарабіў розгаласу, калі заявіў, што наступным канцлерам Германіі будзе сябра ягонай партыі. Падставай для такіх амбіцыйных прагнозаў сталі вынікі апытання, апублікаваныя ў салідным тыднёвіку «Stern». Паводле іх, упершыню ў гісторыі рэйтынгі «Зялёных» і сацыял-дэмакратаў зраўняліся. Абедзве партыі падтрымліваюць прыкладна па 24 працэнты нямецкага электарату, прычым тэндэнцыі яўна на карысць «Зялёных». На выбарах мінулага года ў Бундэстаг за экалагаў галасавала 11 працэнтаў, а за эсдакаў — 28. Вынікі апытання каментуюцца «Зялёнымі» вельмі асцярожна. Яны заўсёды былі малодшымі братамі сацыял-дэмакратаў па кааліцыях, а цяпер аказваецца, што самі мусяць фармаваць павестку дня. Ёсць меркаванне, што «Зялёным» яшчэ рана замахвацца на месца першай партыі ўраду. А вось Трыццін так не думае і заклікае ўжо зараз рыхтавацца да таго, каб кіраваць краінай. Аналітыкі кажуць, што Юрген, які, дарэчы, пачынаў як фанат Мао, мае рацыю. На фоне таго, як Ангела Меркель заклікае працягнуць тэрмін эксплуатацыі АЭС, папулярнасць «Зялёных» будзе толькі расці. І так атрымаецца, што ў адзін цудоўны дзень іншага выбару, як узначаліць кабінет, у іх папросту не будзе.

▶ З НАГОДЫ

«МУЗЫКА БЕЛАРУСКИХ ЗАМКАУ»

Аляксей ХАДЫКА

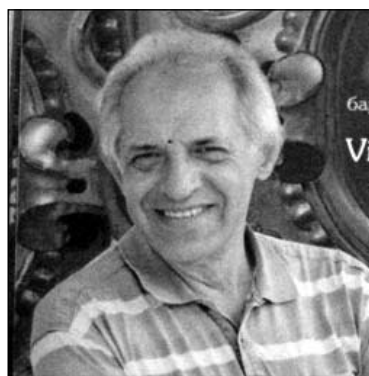
У межах цыкла выданняў «Беларуская музычная калекцыя» выйшаў чарговы дыск — «Музыка беларускіх замкаў». Серыя задумана яе заснавальніцай Арынай Вележ як 12 аб'яднаных агульнай ідэяй музычных альбомаў — лепшае са старадаўняй і сучаснай класічнай і фальклорнай музыкі.

Распачалася калекцыя з запісаў класікі — з'явіліся «Музыка ВКЛ» у выкананні «Старога Ольсы», аўтэнтчныя фолькавыя «Спеы беларусаў», «Музыка беларускіх храмаў». Чацвёртым стаў дыск «Музыка беларускіх замкаў» — збор твораў кампазітараў XVI–XVII стагоддзяў у выкананні ансамбля «Класік-Авангард». Кампазіцыі старадаўняй свецкай музыкі з рэпертуару канцэртаў на велікакняжацкім і магнацкіх дварах таго часу, сабраныя разам і выкананыя выключна «Класік-Авангардам», выпускаюцца ўпершыню. Раней працы ансамбля запісваліся на дысках паасобку ў розных зборках за мяжой і ў Беларусі.

Вартасць выканальніцкага майстэрства «Класік-Авангарда» — у аднаўленні аўтэнтчнага стылю далёкай эпохі і ў якасці аранжыровак. Кіраўнік ансамбля Уладзімір Байдаў — унікальны спецыяліст, лепшы ў Беларусі даследчык-аранжыроўшчык му-

Арына Вележ-Вячорка

Віктар Скарабагата

зычнай спадчыны. Аднаўленне твораў па некалькіх радках нотнага запісу, зробленага 300–400 гадоў, таму патрабуе вялікага майстэрства і адчування стылю эпохі.

Да нашага часу дайшлі табулатуры лютністаў і арганістаў, та-

булатуры клавірнага тыпу, творы з якіх выконваліся на клавесінах альбо невялікіх пазітывах, інструментах, якія стаялі ў залах палацаў і замкаў. Кампазітары, прадстаўленыя на дыску сваімі творами, былі майстрамі высокай кваліфікацыі, з еўрапейскім

досведам, нярэдка замежнай адукацыяй. Іх мелодыі гучалі і ў выкананні капэлаў, якія дзейнічалі ў сталічнай Вільні, Гародні, Нясвіжы.

— **Як нарадзіўся праект? — цікавімся мы ў яго кіраўніка Арыны Вележ.**

— Усё пачалося з выдання двух альбомаў «Легенды Вялікага Княства», якое запаволілася з-за праблемы набываць аўтэнтчныя інструменты таго часу дзеля рэканструкцыі музыкі Рэнесансу і барока. Папулярная ў Еўропе плынь рэканструкцыйнага выканання гістарычных твораў у Беларусі адсутнічае: няма сродкаў, спонсараў, дзяржаўнага фінансавання. І нават адпаведных ставак для прафесуры ў Акадэміі музыкі. Спадзявацца на прафесійную працу ў такіх умовах цяжка, таму на запісах «Легенды Вялікага Княства» ляжала пячатка аматарства. Тады і ўзнікла ідэя «Беларускай музычнай калекцыі», стварэння прафесійных запісаў класічных твораў беларускай музыкі. Яна прадугледжвае выпуск 16 дыскаў, паставіўшы якія на паліцу, мы атрымаем музычную карту ВКЛ у прасторы і часе. Першыя дыскі серыі ахапілі пласт музычнай культуры да XIX стагоддзя. У XIX стагоддзі я маю намер засяродзіцца не на Станіславе Манюшку і Міхале Клеафасе Агінскім, які добра вядомыя слухачам, а высуnúць наперад свае аўтарскія прыярытэты. Прадставіць музычную творчасць Напалеона Орды і іншых малавядомых аўтараў, спадчыну якіх варта данесці да сённяшняга маладога пакалення. Таму выпуск дыскаў мяркуецца

ў даступнай пакупніку цэнавай катэгорыі, а продаж — праз музеі, музычныя імпрэзы і папулярныя кіёскі.

— **Вы нейкім чынам перахопліваеце ініцыятыву Акадэміі музыкі?**

— На жаль, пасля звальнення з Акадэміі музыкі Віктара Скарабагатава, пра яе ролю ў аднаўленні спадчыны беларускай класікі даводзіцца казаць са скепсісам. Склалася сітуацыя, калі спецыялісту ў музычнай беларусістыцы Вользе Дадзімавай стала цяжэй фармаваць выкладчыцкую праграму, а прафесуры, якая аддана займаўся прапагандай беларускай музычнай культуры, не давалася прыярытэтаў. Выдзяленне выканаўцам-лаўрэатам стыпендыяў, дадатковага фінансавання не спрыяе захаванню нацыянальнай спадчыны, развіццю адметнай музычнай школы. Дасягнення высокага выканальніцкага майстэрства для гэтага не дастаткова. Таму, маючы за плячыма толькі музычную школу, я вымушана займацца тым, што варта было б рабіць акадэміі.

Хвалюе адсутнасць праграмы па выданні помнікаў музычнай культуры, якую варта мець на міністэрскім узроўні. Не існуе і адэкватнай сістэмы ўзнагароджання спецыялістаў-падзвіжнікаў у гэтай сферы. Ці не парадокс, што за аднаўленне на нацыянальнай сцэне оперы Яна Голанда «Чужое багацце» (1785 г.), адзначае Дзяржаўнай прэміяй, аўтар яе сучаснай транскрыпцыі Уладзімір Байдаў не атрымаў нават звання заслужанага артыста?

▶ ПРЭЗЕНТАЦЫЯ

«ДЗІЦЯЧЫ АЛЬБОМ»

Анатоль МЯЛЬГУЙ

На сядзібе Таварыства беларускай мовы адбылася імпрэвізавааная прэзентацыя «Дзіцячага альбома», над якім працавалі вядомыя выканаўцы Зміцер Сідаровіч (ex-«Камэлэт») і Таццяна Грыневіч-Матафонава.

Іх памочнікамі і паўнапраўнымі ўдзельнікамі прэзентацыі сталі Адаш Матафонаў і Тамаш Сідаровіч — сыны Змітра і Таццяны, якім, адпаведна, 9 і 12 гадоў. Менавіта іх звонкія галасы ўпрыгожылі міні-канцэрт паводле «Дзіцячага альбома» і саму праграму новай кружэлкі.

Дзякуючы творчаму супрацоўніцтву з салісткай Беларускай філармоніі Таццянай Грыневіч-Матафонавай пабачыў свет гэты незвычайны дыск. На «Дзіцячым альбоме» Таццяна выступіла ў некалькіх важных іпастасях: як аранжыроўшчык і як музыкант — у якасці скрыпачкі, флейтысткі, выканаўцы на акарыне, піяністкі. Зміцер жа, акрамя традыцыйнай гітары і дуды, на дыску займаўся аранжыроўкамі песень, спяваў, граў на іншых інструментах. Але галоўнае музычнае перадвызначэнне Таццяны, як, зрэшты, і Змітра, — выхаванне беларускага музычнага густу сваіх дзяцей.

У «Дзіцячым альбоме» — 27 трэкаў, на якіх гучаць творы, запісаныя і выданыя айчыннымі фалькларыстамі ў серыі «Беларуская народная творчасць». Адабраныя гэтыя песні такім чынам, каб альбом і творы з яго можна было выкарыстоўваць для сямейнага праслухоўвання, развучвання ў хоры ці сольна ў выглядзе інсцэніровак, выкарыстоўваць яго матэрыял для дзіцячых дыскатэк. Для гэтага, дарэчы, на дыску маецца файл з нотамі песень з «Дзіцячага альбома». Мо таму ініцыятары і выдаўцы гэтай музычнай працы паставілі сабе

на мэту прапанаваць музычны матэрыял дыска Міністэрству адукацыі Рэспублікі Беларусь у якасці метадычнага зборніка для выкарыстання ў пазакласнай школьнай працы.

Гісторыя стварэння гэтага музычнага шывтка мае вялікі тэрмін — ажно некалькі гадоў, на працягу якіх у бацькоў беларускамоўнай групы сталічнага дзіцячага садка № 314 выкрысталізавалася ідэя стварэння складанкі народных дзіцячых песень, якія б змаглі абудзіць цікаўнасць дзетка да фальклору, да спеваў, да беларушчыны. Тады не было жадання запісаць гэтыя творы на дыск, а паўставала імкненне «зрабіць нешта на трывалай беларускай глебе», каб нашы дзеці ведалі не толькі мелодыі савецкіх «мульцікаў», але і цудоўныя мелодыі і дасціпную народную паэзію беларускага фальклору. Ідэя запісу нарадзілася праз два гады. І вось яна рэалізавалася ў дыску, які просіцца мець працяг.

Па словах Змітра і Таццяны, аранжыроўкі песень «Дзіцячага альбома» можна падзяліць на два ўмоўных падыходы: выкананне песень у народных, вясковых традыцыях, да якіх пасуе скрыпка, дуда, акарына, і архаічныя спеы з выкарыстаннем урбанізаваных

Таццяна Грыневіч-Матафонава і Зміцер Сідаровіч з сынамі

аранжыровак пад гітару, з дапамогай кампютарных тэхналогій.

Трэба адзначыць, што галоўнымі дзеючымі асобамі прэзентацыі сталі Адаш Матафонаў і Тамаш Сідаровіч, чымі галасамі загучалі такія цудоўныя песні, як «Кую-кую ножку», «Чыкі-чыкі, сарока», «Тын-тын», «Тул-лю», «Ішоў казёл мастом», «Каза-Таўкачыкі». Як паведаміў Зміцер Сідаровіч, з канцэртнай праграмай паводле «Дзіцячага альбома» юныя музыканаты ўжо аб'ехалі амаль усю Беларусь, песні з яго спявалі ў розных рэгіёнах краіны і паўсюль мелі вялікі поспех і захапленне гэтымі звонку простымі, але старажытнымі мелодыямі. Часцяком юныя артысты і іх бацькі мелі выступы ў сталічных кафэ «Жар-птушка», у якім штогодныя адбываюцца этнічныя танцавальныя вечары, ладзяцца вечарыны фальклорнай музыкі. Пра ўсё гэта, а таксама

пра тое, як працавалася Адаш і Тамашу ў студыі, распавялі самі юныя спевакі, калі высветлілася, што хлопцы маюць што сказаць журналістам і проста цікаўным аматарам беларускага фальклору.

Стваральнікі і выдаўцы «Дзіцячага альбома» выказалі асаблівую ўдзячнасць дзеячам беларускай эміграцыі ў ЗША, у прыватнасці, спадарыні Ірэне Калядзе-Смірновай, а таксама фундарам з Культурна-адукацыйнай фундацыі Ораса-Рамана, без фінансавай падтрымкі якіх праект «Дзіцячага альбома» не быў бы рэалізаваным. А яшчэ ўсе прысутныя на прэзентацыі «Дзіцячага альбома» былі заінтрыгаваныя паведамленнем Змітра Сідаровіча і Таццяны Грыневіч-Матафонавай пра тое, што будзе працяг гэтай працы — другая частка альбома, якую музыканты плануюць выдаць на Каляды.

